

Toinen mahdollisuus

Keinutuolin kunnostus ja pehmusteen tekeminen
2020-2021

Lohjanseudun kuvataidekoulu

Tuulia P.

A large yellow triangle is positioned in the bottom right corner of the slide, pointing towards the top right.

Esipuhe

Päätin lopputyönä kunnostaa vanhan keinutuolin, joka oli alun perinkin hankittu projektiksi ja oli jo yli vuoden ajan odottanut innostunutta kunnostajaa.

Tuoli oli aloittaessani aika huonossa kunnossa: oli liimattavia osia, kulumia yms.. Tuolia ei oltu edes maalattu kokonaan. Se tosin oli minulle hyvä asia, sillä hiomista oli silti paljon.

Aikaisemmin tämä keinutuoli on meillä ollut oikein kelpona pelituolina olohuoneessa.

Aihe ja miksi

Tiesin heti, että en nauttisi lopputyön tekemisestä mikäli valitsisin piirtämisen tai maalaamisen. En koe, että ne ovat vahvuuksiani, joten olisin todennäköisesti kokoajan sitä mieltä, että "ei tästä tule mitään" "tämä näyttää ihan kamalalta" yms..

Tein vuonna 2019 oma projektina saman tyyppisen työn vähän pienemmässä mittakaavassa, kun kunnostin vanhan jakkaran ja verhoilin sen uudelleen. Tiesin siis jo etukäteen, että tämä tekniikka olisi sopiva juuri minulle.

Minä ja huonekalut

Tykkään toteuttaa itseäni huonekalujen muodossa, koska ne ovat erittäin kiehtovia ja, koska upeita kalusteita tulee vastaan joka paikassa.

Lisäksi se tunne, kun saa jonkun projektin valmiiksi ja kodissa on uusi iloa tuottava huonekalu tai muu käsityö on ihan paras.

Eniten pidän vanhoista ja teollisen tyylistä kalusteista, koska niissä on vain sitä jotain, joka pistää silmään. Näistäkin kategorioista nousee lähinnä tuolit ja valaisimet esille.

Samalla pidän kuitenkin simppeleistä ja värikkäistäkin huonekaluista, kuten nyt tämä keinutuoli, jonka kunnostin.

Omasta mielestäni parhaita materiaaleja ovat puu ja metalli, koska niillä saa aikaan yksinkertaisen, mutta kodikkaan fiiliksen.

En sinänsä tunne "merkki" huonekaluja, mutta kyllä jos jossain tulee vastaan niin niistä saatan huomata mikä on "merkki" kaluste ja mikä ei ole.

Sen huomaan, että jos tunnistan jonkun olevan oikea klassikko, niin sitä enemmän pidän siitä tai ainakin tähän mennessä niin on käynyt lähes joka kerta.

Mitä työn suhteen piti ottaa huomioon?

Ensimmäinen virhe minkä työn aikana tein oli, että en miettinyt tarpeeksi hyvin aikataulua vaan mun olisi pitänyt laittaa esimerkiksi kalenteriin tiettyjen päivien kohdalle, että tähän päivään mennessä olen tehnyt hiomisen ja tähän kankaiden maalaamisen.

Yllätyin myös siitä miten paljon erilaisia valintoja työn ja lähinnä istuintyynyn kanssa tuli eteen. Esimerkiksi millainen sauma, mitä kangasta, miten aion kankaan maalata tms..

Miten työ eteni

Aluksi työ eteni hitaasti, mutta en itse edes huomannut sitä/kiinnittänyt siihen huomiota, koska aikaa oli silloin vielä "paljon" jäljellä.

Oli sellainen fiilis, että tässähän on vaikka kuinka paljon aikaa miettiä kaikkia olennaisia asioita. Noh sitten se aika vain kului ja yhtäkkiä olikin jo kiire saada työ loppuun

Tiesin vuoden 2021 alussa, että työn aikataulu tulisi menemään tiukille, mutta en kuitenkaan olettanut, että kaksi viikkoa ennen näyttelyä olisin vielä hiomassa tuolia eikä loppua näy.

Vuoden 2021 puolella tuli myöskin aikamoinen "pudotus" mielialassa ja se vaikutti myös lopputyön edistymiseen. Lopputyön kanssa yhtä aikaa tuli myöskin taas kerran etäopetus jakso, joka vaikutti mielialaani negatiivisesti sekä autokoulu, joka vei myös aikaa ja energiaa.

14.4. Pääsin vihdoon maalaamaan ja se jatkui sitten 20.4. asti eli kaksi päivää ennen kuin työ piti palauttaa. Kiire tuli.

Tiesin kuitenkin koko ajan, että en halua siirtää lopputyön valmistumista vuoden 2021 syksyyn, joten työ oli saatava valmiiksi.

Maalina käytin helmi kalustemaalia sävyssä Riutta

Pehmusteiden tekoprosessi

Keinutuolin pehmusteiden tein maalaamalla valkaistulle puuvillakankaalle pigmenttipastaväreillä.

Maalaustekniikka olikin vähän erikoisempi. Tiputtelin ensin sekoittamiani värejä lusikalla kankaalle ja sitten levitin värin ikkunankuivaimella.

Pehmusteiden ompelun tein kotona ja täytteeksi laitoin kaapista löytynyttä petauspatjaa sekä lisäsin vetoketjun, jotta päällisen saisi kätevästi pestyä erikseen.

Ajatuksia työprosessin edetessä

Ennen työn aloittamista oli tosi innoissani ja uskoin, että tästä tulee mieluisaa aikaa, kun on mieluisa työ ja työtapa.

Muille vaihtoehtoilta ei ajatuksissani ollut oikeastaan tilaa.

En kertaakaan epäillyt työn olevan liian rankka, eikä se olisi ollutkaan mikäli olisin tasapainottanut työn määrän paremmin.

Helmi- maaliskuun vaihteessa oli noin neljän viikon pätkä, kun en jaksanut tehdä yhtään mitään.

Kuten monessa muussakin asiassa deadline motivoi minua tekemään yhä enemmän töitä työn eteen. Muutama viikko ennen näyttelyä kävin parhaimmillaan neljä kertaa viikossa kuvataidekoululla tekemässä työtäni.

Nyt kun 12.4. tätä viime tipassa kirjoitan maantieteen tunnilla niin olen yllättävää kyllä todella optimistisella mielellä työn suhteen. Uskon, että saan työn valmiiksi, mutta, että tuleeko siitä odotuksieni mukainen on sitten taas eri asia.

Nyt, kun lopputyö on viimeinkin valmis ja odotuksien mukainen, niin onhan tässä aika helpottunut vaikkakin uupunut olo. 20.4. kun tuolin pehmustekin tuli viimein valmiiksi klo 22.00, niin on enää tämä portfolio kesken ja tämän tekemistä kyllä riittää.

Itsearviointi

Overall lopputyö onnistui todella hyvin ja jatkossa muistan aikatauluttaa paremmin mikäli deadline on asetettu. Olisin voinut myös suunnitella työvaiheet paremmin esim. kirjoittaa ylös asiat, joita pitää missäkin kohdassa tehdä ja ottaa huomioon.

Ärsyttävin työvaihe oli hiominen, koska se oli sitä samaa yksitoikkoista liikettä koko ajan. Mieluisin vaihe oli kankaan maalaaminen, koska en ole tehnyt sitä kovin usein ja, koska tekniikka oli minulle uusi.

E erityisen tyytyväinen olen työssäni siihen, että mitään ei tarvinnut tehdä uudelleen vaan kaikki onnistui kerralla hyvin.

Työn tarkoituksena oli ilmaista miten kaiken voi nähdä mahdollisuutena ja kuinka ei kannata tuomita jotakin asiaa ensisilmäykseltä, koska siitä voi jonain päivänä syntyä vielä jotain todella kaunista.

Tulevaisuus

Tiedän, että haluan tulevaisuudessa tehdä tällaisia projekteja enemmänkin, mutta en vielä tiedä haluanko tehdä sitä esim. ammatikseni vai jäisikö se vain harrastukseksi. Sen kuitenkin tiedän, että jos olisin nyt keväällä tehnyt yhteishaun korkea-asteelle niin olisin hakenut sisustusarkkitehti koulutukseen.

Into sisustamiseen on alkanut kauan sitten, kun lähes, joka kuukausi siirsin omassa huoneessa huonekaluja eri paikkoihin ja pääsin siten toteuttamaan itseäni.

Tällä hetkellä minulla on kesken ja suunnitteilla kaikenlaisia käsityöprojekteja. Esimerkkinä voisin mainita vaikka taas kerran kirpparilta haalitun kolmijalkaisen Artek-jakkaran, josta aion korjata istuimen päälilevyn ja maalata koko jakkaran uudelleen.